

בחדש שופר בכסא ליום חגנו, כי חוק לישראל הוא משפט לאלקי יעקב, וברש"י ז"ל: הריעו בראש השנה, כי חק לישראל מאת הקב"ה לתקוע באותו היום, והוא יום המשפט להקב"ה.

שוב מתעוררת השאלה מהו הענין של סידור כל כלי הנגינה ולהקת הנוגנים שמסתדרים כאן לקראת איזו תופעה גדולה שצריכה להיות מלווה בנעימות שירות ותשבחות הכי יום בשורה כאן, הלא הודעה חמורה כאן על ההתכוננות ליום הדין למשפט, ולב מי לא יתפרץ למשמע יום הדין הגדול והנורא הממשמש ובא? אתמהה?

וזכרני כשפרצה המלחמה העולמית השניה ויצא הכרוז לגיוס את כל יוצאי המלחמה ואני הייתי אז ביניהם, ולקוחני מתוך ביהמ"ד מאמצע השיעור שלימדתי אז (לתלמידי) שהיו חביבים ואהובים עלי עד מאד, והביאוני למקום-איסוף המגוייסים ושם נמצאו גויים רבים למיניהם לאלפים וכולם ציפו לרגע שיבואו לקחת אותם לתחנה.

המהומה והדכאון שהשתלטה אז בעיר מצד קרובי המגוייסים אין לשער, כי שדה הקטל לא היה רחוק ביותר וסכנת האבדון מאש וגפרית היתה סמוכה מאד.

המשפט

ובראות קציני הצבא שהפחד ומורך-הלב השתלט גם בהמגוייסים, העמידו תזמורת גדולה עם כל מיני כלי-זמר וציוו להכות בתוף ובחליל ולנגן כל מיני נגונים מרעישים ומעודדים בכדי לחזק את הידים הרפות ואת הברכים הכושלות.

אך התזמורת המנגנת עשתה את הרושם ההפוך מהמבוקש, המגוייסים המדוכאים נפחדו ונרגזו עוד יותר מקול השירים והמנגינה.

שהיה מגרה את העצבים ומעורר הגעגועים לחיי החופש והשלום לחיי משפחתם ולרוח מולדתם.

כל תנועה ותנועה של התזמורת היתה דוקרת וחותכת את הלב, כדבר הכתוב ושר בשירים על לב רע ההתרגזות ומתיחת העצבים הלכו הלך והכבד עוד וכבר נדמינו כמובלים לקראת השונא הלוטש את חרבו להמיתנו.

ובכן רואים אנו שהמנגינה בשעת התכוננות למשפט הוא לריעותא ובכן מה לנו ולכנור הנעים עם הנבל ביום המשפט?

אלא הוא הדבר שדברנו, בן אדם מישראל בהרגישו בתוך נפשו המזוככת שהוא זכה לבחירה התפשית והוא נתבע על אחריותו זו להיות עולה ומעלה את כל העולם אתו, ואין אזלת־יד ואין יאוש אפילו בהימצאו על סף הגיהנם.

הכי אין הכרה כזו, הכי תודעה כזו על חסדי ה' אליו בכל עת מצוא עילה מספיקה לרקוד ולשמוח ולשיר בקול בכל מיני כלי זמר אפילו בהיכנסו למשפט.

כי אף במשפט מוכיחים ומגלים לו ואף דורשים ממנו שישוב מדרכיו וחיה, כי לא יחפוץ במות המת, ועד יום מותו יחכה הקב"ה לו, ועד הרגע האחרון מגישים לו עזרה בצורת איתערותא דלעילא לעיון והכרה בכח הבחירה, הכי לא צריך להרנין ולהנעים זמר בשעה כזה.

וזהו כי חוק לישראל הוא כח הבחירה והתשובה זהו חוק לישראל חוק שלא ישתנה לעולם אף ברגעי המשפט לאלוקי יעקב, ועם שיש לו חוק כזה בוודאי שהשמחה ראויה לו והוא ראוי לשמחה!

